

Sh. 40

परि. सं. 4/51

(52)

गुरुमुखी ग्रन्थ

२६-पूर्व (गुरुमुखी लिपि) स्थापित

१३५१८६५५५

नमः०अबमर

गीतालिख्यते

अवजनेदावा।

ਅਰਜਨਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਕੁਗਾਦੁ
ਨਜੀਕੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੰ
ਨਕਰੇਤੋ। ਕੇਹੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਜੀ
ਓਅੰਗਾਰਕਾਮਹਾਤਮਾਅ
ਰੁਪਅਰਾਮਸਥਾਨਤਿਸਕੇ
ਸੰਨਦੇਕੇਮੇਰੀਮਨਥਾਛਾਤੋ॥

ਤਮਕ੍ਰਿਪਕਰਕੇਨਿਰੁਪਸਰ
ਰੋਜੀ॥ ਅਰਜਨਕੀਬਿਨਤੀ
ਮਾਨਕਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭੁਗਵ
ਨਜੀਏਲਤਭੁਏ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵ
ਨੇਵਾਚ॥ ਹੇਅਰਜਨਤਮਨੇਰ
ਲਾਪ੍ਰਸਨਕੀਯਾਚੇ ਓਅੰਕ

ਰਕਮਾਹਾਤਮਾਵਿਸਤਾਰਕਰਕੇ
ਕੁੰਤੋ॥ ਸੋਤ੍ਰਿਸ਼ਵਲਕਰੇ॥ ਯਾਹ
ਜੇਗੀਤਾਸਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸ਼ੁ
ਮਹੇਸ਼ਵਰ॥ ਇਹਯਸਕੇਰਖਮ
ਕਰਨਹਾਰੇ॥ ਅਗਨਿਵਾਯ
ਸੁਰਜਯਹਤੀਨੇਇਸਕੇਦੇਵ

ਤਾਏ॥ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਜਗਤ੍ਰੀ ਅਨੁ
ਸਦਪਾਯਹਤੀਨੇਇਸਕੇਛੰਦ
ਏ॥ ਰਿਗਵੇਦਜਜਗਵੇਦ॥ ਸ
ਮਵੇਦ॥ ਇਹਤੀਨੇਇਸਕੇਵੇ
ਦਏ॥ ਅਥਾਇਨਤੀਨੇਵੇਦਕਾ
ਵਰਣਊਤਪਤਕਏ॥ ਓਅੰ

ਸੇਇਨਕੀਉਤਪਤਿਹੈ॥ ਕਿੰਗ
ਵੇਦਕਾਨੀਲਬਰਦੈ॥ ਜੁਜਰ
ਵੇਦਕਾਪੀਤਵਰਦੈ॥ ਸਾਮ
ਵੇਦਕਾਸੀਤਬਰਦੈ॥ ਅਕਾਰ
ਅਖਿਰਕਾਨਾਮਪਰਮਸਰ
ਤਹੈ॥ ਮਕਾਰਕੇਲੇਕਹੈ॥ ਓਕ

ਠਮਥਿਰਕਾਪਰਮਰਪਥੇ॥
ਇਹਾਇਸਕੋਰਿਦੇਕੁੰਮਲਾਵਿ
ਖੇਬਸੇਥੇ॥ ਪ੍ਰਬਦੀਅਗਾਨਿ
ਵਿਗਾਵੇਦਬ੍ਰਹਮਕੇਸਾਥੇ॥
ਅਕਾਸਸੁਰਜਸਾਮਦੇਵਮ
ਹਾਵੇਦਕੁੰਸਾਥੇ॥ ਜੁਜੁਰਵੇ

ਸਨਤਨੁ ਗੁਰਗਵਾਨ ਜੀ ਹੈ ॥ ਇ
ਹੁ ਤੀਨੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ॥
ਅਬ ਤੀਨੇ ਅਖਰੇ ਕਾ ਵਰਣ ਓ
ਤਪਤ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਸੇ
ਇਨਕੀ ਓਤਪਤਿ ਹੈ ॥ ਅਕਾਰ
ਅਖਿਰ ਕਾ ਪੀਤ ਬਰਣ ਹੈ ॥ ਰ

ਜੇਗਾਣਤੇਓਤਪਤਿਓ॥ ਓਕਾਰ
ਕਾਸਕਲਬਰਣਓ॥ ਸਤੋਗ
ਣਤੇਓਤਪਤਿਓ॥ ਮਕਾਰਅ
ਖਿਰਕਾਕ੍ਰਿਸਨਬਰਣਓ॥ ਤ
ਮੇਗਾਣਤੇਓਤਪਤਿਓ॥ ਤੇਅ
ਰਜਨਅਕਾਰਓਕਾਰਮਕਾਰ

ਇਹ ਤੀਨੋ ਅਖਰੋ ਕਾਏ ਕਰਓ ਅੰ
ਕਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੋਓ ਅੰ ਕਾਰ ਕੋ
ਸਾਹੋ ॥ ਜੇ ਤੀਸ੍ਰ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਤੀ
ਨੇ ਇਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਹੋ ॥ ਥੀਨੇ
ਮਾਤ੍ਰਾ ਹੋ ॥ ਤੀਨੇ ਵੇਦ ਹੋ ॥ ਤੀਨੇ ਸ੍ਰ
ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਤੀਨੇ ਅਖਿਰ ਹੋ ॥ ਤੀਨੇ

ਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਇਸਸਾਰਗੀਤਾਕੇ
ਅਠਅੰਗਹੈ॥ ਜੋਇਸਓਅੰਕ
ਰਕੇਨਜਾਨੇ॥ ਸੇਬ੍ਰਹਮਣਨਹੀ
ਜੀਵਹੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਤੇਦੇਵਤਾਓ
ਪਜੇਹੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਤੇਅਸਥਾ
ਵਰਜੀਗਾਮਤੈਲੋਕੀਓਤਪਤਤ

ੲੲੲ॥ ਓਅਕਿਾਰਬ੍ਰਹਮਾਹਿਰੇਕ
ਮਲਾਇਖੇਬਸੇੲੲ॥ ਤਿਸਅਭ
ਯਾਸਾਇਖੇ॥ ਅਨੁਤਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਰੲੲ॥ ਤਿਸਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਬ੍ਰਹ
ਮਜਗਕਰਪ੍ਰਜਿਯੇ॥ ਅਬਜ
ਗਿਕੀਸਮਗੀਕਰੇਧੀਰਜਕੀ

ਅਗਨਮਨਕਾਅਸਥਿਤੁਸੀਤੇ
ਖਕੀਸਮਾਧਇਦ੍ਰਿਯੇਕਾ॥
ਅਰਥੇਹਮਕੀਸਮਰਾ॥ਅ
ਤਮਾਜਗਿਕਾਕਰਤਾਏ॥ਅਗ
ਨਿਮਥੇਏ॥ਅਗਨਿਮਥੇਤੁਤ
ਲੇਕੀਲਕਣੀ॥ਓਅਕਾਰਧਮਾ

ਨਕਰਮਥੇਹੈ॥ ਮਥਤੇਹਿਦੇਹਿ
ਖੇਅਗਨਿਪ੍ਰਗਟਕਰੇ॥ ਅਗ
ਨਥੇਰੀਹੋਇ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਪੋਕਾਨਸ
ਕਰੇ॥ ਅੰਗਜੇਅਗਨਪ੍ਰਬਲਹੋ
ਇ॥ ਤ੍ਰਿਮਕਤਕਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਨਪ੍ਰਕ
ਰਕਾਓਅੰਕਾਰਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਸਕਰਈ

ਸ੍ਵਰਪ੍ਰਾਜਿਯੇਤੁਲੇਕੀਸੁਖਮ
ਲਿਗੁੰਧਾਰਾਹੈ॥ ਮੇਸਾਂਅਵਿਨ
ਸੀਉਅੰਕਾਰਕੀਧਾਰਾਹੈ॥ ਪ੍ਰ
ਟੇਕੀਨਾਈਸਬਦਹੋਤਾਹੈ॥ ਮੇ
ਸਾਅਬਿਨਾਸੀਉਅੰਕਾਰਕੇਜ
ਨੇਸੇਵੇਦਕਾਵੇਤਾਹੈ॥ ਅਬਪਦ

ਨਮਗਾਧਨਕੀਵਿਧਕਰੇ॥੫
ਠਕਾਵਿਖੇਬੁਧਮਾਕਾਧਮਾਨਕ
ਰੇ॥ਕੀਭੁਕਾਵਿਖੇਵਿਸਨਕਾਧਮਾ
ਨਕਰੇ॥ਠੇਰਕਾਵਿਖੇਮਧੇਸ੍ਰੁ
ਕਾਧਮਾਨਕਰੇ॥ਕੈਸਾਹੇਮਧੇ
ਸ੍ਰੁਜੀਮਾਯਾਤੇਪਰੇ॥

ਸੁਰਪ੍ਰਾਜਿਯੇਤੁਲੇਕੀਸੁਖਮ
ਲੇਕੀਧਾਰਾਹੈ॥ ਮੇਸਾਂਅਵਿਨ
ਸੀਉਅੰਕਾਰਕੀਧਾਰਾਹੈ॥ ਪ੍ਰ
ਟੇਕੀਨਾਈਸਬਦਹੋਤਾਹੈ॥ ਮੇ
ਸਾਅਬਿਨਸੀਉਅੰਕਾਰਕੇਜ
ਨੇਸੇਵੇਦਕਾਵੇਤਾਹੈ॥ ਅਬਪਦ

ਨਮਗਾਧਨਕੀਵਿਧਕਰੇ॥੫
ਰਗਵਿਖੇਬੁਧਮਾਕਾਧਮਨਕ
ਰੇ॥ਕੁੰਬੁਗਵਿਖੇਵਿਸਨਕਾਧਮ
ਨਕਰੇ॥ਰੇਰਗਵਿਖੇਮਹੇਸ਼ੁਰ
ਗਾਧਮਨਕਰੇ॥ਕੈਸਾਹੇਮਹੇ
ਸੁਰਜੀਮਾਯਾਤੇਪਰੇ॥

ਅਖਰਅਰਮਾਤ੍ਰਾਸਬਦੇਦਰੇ
ਅਸੇਪੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਕੇਨਾਦਕ
ਗਬੰਦਕੇਬੇਦੇਪੈ॥ ਓਅੰਕਾਰ
ਕੇਧਨਿਕਾਨਾਦਤਿਸਕਰਦ
ਓਕੰਸਮਾਨਾਰਕੁਰੇ॥ ਨਾਨੀਕ
ਰੰਦਾਓਕੇਚਲਾਵੇਜਿਹਦਾਕੇ

ਅਗ ਕਰ ਰੋ ਕੇ ਪੀਵ ਧਾਰੇ ॥ ਜਿ
ਤਵਾਇ ਸਾਥਿ ਤੋਹਾਇ ਤਾਜੇਗੀ
ਜੇਗੀ ਗਾਤਿ ਕੇ ਪਾਵੇ ॥ ਨਾਸਿਕ
ਕੀ ਬੀਰ ਕਰਵਾਉ ਕੇ ਸਿਪਾਹ
ਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਆਗੋ ਨਿਗਲਿਓ
ਪਦ ਕੇ ਪਾਪ ਤਿਤੇਇ ॥ ਉਪਰ

੧੦

ਅਖਰਅਰਮਾਤਾਸਬਦੇਦੇ
ਅਸੇਪੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਕੇਨਾਦਕ
ਗਬੰਦਕੇਬੇਦੇਪੈ॥ ਓਅੰਕਾਰ
ਕੇਧਨਿਕਾਨਾਦਤਿਸਕਰਦ
ਓਕੰਸਮਾਨਾਰਕਰੇ॥ ਨਾਡੀਕ
ਰੰਦਾਓਕੇਚਲਾਵੇਜਿਪਦਕੇ

ਅਗਕੁਰਕੋਪੀਵਧਾਰੇ॥ ਜਿ
 ਤਵਾਇਸਾਬਿਤਹੋਇਤਾਜੇਗੀ
 ਜੇਗਕੀਗਾਤਿਕੋਪਾਵੇ॥ ਨਾਸਿਕ
 ਕੀਬੀਚਕੁਰਵਾਉਕੋਸਿਘਾਰ
 ਕਰੇ॥ ਤਿਸਤੇਆਗੋਨਿਗਲਿਰੁ
 ਪਦਕੋਪਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਉਪਰ

ਅਰਤੁਲੇਕੇਵਾਓਕੇਰੇਕੇਮਬ
ਕਰਮੋਰਤਿਸਕੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਿ
ਲਨੇਕਾਪ੍ਰਵਾਹੇ॥ ਕੁੰਸਾਹੇਹ
ਰਿਬ੍ਰਹਮਤੇਪਾਰੇ॥ ਤੁਹਾਂਅਨ
ਹਦਸਬਦਤੇਤੁਹੇ॥ ਤਿਸਸ
ਬਦਵਿਖੇਧਨਤੇ॥ ਧਨਵਿਖੇ

ਜੋਤਿਐਂ ਜੋਤਿ ਵਿਖੇ ਮਨਹੈ ॥ ਤਹ
ਮਨਾ ਲਿਵਲੀਨ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਐਰ
ਵਿਸਨ ਕਾ ਪਰਮ ਪਦਹੈ ॥ ਤਿਸ
ਪਦਾ ਵਿਖੇ ਧਨਾਨਹੈ ॥ ਧਨਾਨਾ ਵਿ
ਖੇ ਸ੍ਰਗ ਮਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸ੍ਰਗ ਮਹੈ
ਪਦਨੇ ਤੇ ਪਰਮਾਨੀ ਦਰੇ ਪਾਪ

ਤਿਤੇਈਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਾਤਮਾ
ਕੁਗਵਾਨਤਿਸਕੇਨਮਸਕਾਰ
ਤੇ॥ ਸੋਪਰਮਾਤਮਾਕੋਸਾਧੇ॥
ਅਗਦੇਮਧਮਾਤਿਤੇਗਹਿਤ
ਤੇ॥ ਨਿਰਦੇਖਧੇ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੇ
ਜੇਮੇਸਾਈਸ੍ਵਰਕਜਨੇਸੋਮੁਕਤਿ

ਤੇਵੇ॥ ਜੇਮੇਸਾਬੁਗਵਾਨਕੇਸੁਲ
ਰੁਪਜਾਨੇ॥ ਸੇਪਾਪੁਲਾਤੋਨੀ
ਰੁਲੇਪਾਏ॥ ਅਬਸੁਲਾਕੇਮਾਹਿ
ਮਾਕਰੇ॥ ਸੁਲਾਹੀਏਸਮਸਤੇ
ਕੀਥਿਤਪਾਏ॥ ਸੁਲਾਹੀਏਪ
ਰਮਪਦਯੋ॥ ਤਿਸੇਸੁਲਾਵਿਖੇ

ਧਿਆਨਹੋ॥ ਤਿਸਧਿਆਨਕੋਥੁਹਮ
ਕਹਤੇਹੋ॥ ਨਭੁਵਿਖੋਕਮਲਹੋ॥
ਦਸਅੰਗਲ॥ ਤਿਸਕਮਲਕੋਲ
ਲਹੋ॥ ਅਧੋਮਖਹੋ॥ ਤਿਸਕ
ਮਲਕੀਚਿਦੰਮਾਕੋਸੇਜੋਮਤਿ
ਹੋ॥ ਤਿਸਕਮਲਕਾਵਰਣ

ਜੇ ਸੇ ਕੇ ਲੇ ਕਾ ਫੁਲ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕ
ਮਲ ਕੇ ਬਰੇ ਬਰੇ ਰੂਲ ਹੋ ॥ ਅਤ
ਸੀ ਦਰ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕ ਮਲ ਵਿਖੇ
ਵੇਸੇ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਅਨਿਦ ਮਈ ਅ
ਸਥਲ ਹੋ ॥ ਸਾ ਵਿਸਨ ਕਾ ਪਰ
ਮਪਦ ਹੋ ॥ ਅਰਜਨੇ ਦਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ

੧੩

ਫਿਸਲਭੁਗਵਾਨਜੀ॥ ਅਧੋਮ
ਖਾਝਿਦੇਵਿਖੇਕਮਲਯੋ॥ ਤਿਸ
ਕਮਲਕੇਜਨਨਭੀਅਤਿਕ
ਠਨਯੋ॥ ਅੰਗਜੀਅਗਾਧਨਭੀ
ਅਤਿਕਠਨਯੋ॥ ਤੇਜਨਰਦਸ
ਜੀ॥ ਤਿਸਕਮਲਕੇਪਾਵਨੇਕੀ

ਜਗਤਿ ਮੋਰੇ ਵਿਖੇ ਨਿਰੂਪਨ ਕ
ਰੇ ਜੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨੇ ਦਾਗ ॥
ਕਿਹੇ ਮਰਜਨ ਅਧੋ ਮਖਜੇ ਹਿ
ਦੇ ਵਿਖੇ ਕਮਲ ਪੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਥ
ਅਕਾਰ ਕੀ ਅਰਾਧਨ ਕਰ ਕੇ
ਸੀਧਾ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕਮਲ ਕੇ ਗ

ਗੁਰਦਿਖੇ ਜਾਨ ਕਰ ਕਮਲ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇ ਤਾਦੁਆਧੇ ਕਾਨ
ਸਕਰੇ॥ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦਿਖੇ ਪ
ਰਮ ਸਖ ਓਪ ਜੇਹੇ॥ ਤਿਸ ਕਮ
ਲ ਕੇ॥ ਅੰਸ ਲਪਤੁ ਹੈ॥ ਭੁੰਡੀ
ਵਿਚ ਹੈ ਤਿਸ ਭੁੰਡੀ ਦਿਖੇ ਪੁਰ

ਫੁਰਖਾਵਿਸਨਹੈ॥ ਅੰਗਸ
ਟਮਾਝਾਮਨਿਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਸ
ਟਪੁਰੇਵਿਖੇਅਸਟਇਵਾਇਕ
ਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਜੇਦੇਵਤਾਕੋਸਚੈ
ਜਮੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪਹੈ॥ ਤਿਸਕਮਲ
ਕੋਠੇਗੀਵਿਖੇਸੁਰਜਹੈ॥ ਸੁਰ

੧੫

ਜਪਰਬੰਦਮਾਰੋ॥ ਬੰਦੁਮੇਪ
ਰਮਗਾਨਿਰੋ॥ ਅਗਾਨਿਮੇਜੇ
ਤਿਰੋਜੇ॥ ਅਤਿਮੇਸਿਘਾਸਨਰੋ
॥ ਸੋਸਿਘਾਸਨਰੋਸਾਰੋ॥ ਨ
ਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਰਤਨਕਰਖੀਰ
ਤਰੋਸਰਜਕਾਜੇਸਾਪ੍ਰਕਾਸ

ਐਸਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨਾ ਵਿਖੇ ਦੇਵਾ
ਵਿਦੇਵ ਪਤਨਾ ਗਾਯਣੀ ॥
ਸੋਨਾ ਗਾਇਣ ਕੋ ਸਾਹੀ ॥ ਨਿਰ
ਦੇਖੀ ॥ ਸੁਖਾ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਅਥ
ਨਾਗਾਇਣ ਕਾ ਸੁਰੁ ਪਵਰਣਨ
ਕੁਝੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਰੁ ਪਸੀਦਰੀ ॥

੧੬

ਜਪਰਬੰਦਮਾਰੋ॥ ਬੰਦੁਮੇਪ
ਰਮਗਾਨਿਵੈ॥ ਅਗਾਨਿਮੇਜੇ
ਤਿਥੇਜੇ॥ ਅਤਿਮੇਸਿਘਾਸਨਥੇ
॥ ਸੋਸਿਘਾਸਨਕੈਸਾਥੇ॥ ਨ
ਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਰਤਨਕਰਖੀਤ
ਤਥੇਸਰਜਕਾਜੇਸਾਪ੍ਰਕਾਸ

ਮੇਸਾਸਿੰਘਾਸਨਾਵਿਖੇਟੇਵਾ
ਵਿਟੇਵਪਤਨਾਗਾਯਲੇ ॥
ਸੋਨਾਗਾਇਣਕੋਸਾਧੇ ॥ ਨਿਰ
ਟੇਖਾਧੇ ॥ ਸੁਖਾਨਿਧਾਨਧੇ ॥ ਅਥ
ਨਾਗਾਇਣਕਾਸ੍ਵਰੂਪਵਰਣਨ
ਕਰੀ ॥ ਅਤਿਸੁਰੂਪਸਿੰਦਰਧੇ ॥

੧੬

ਅਸਟਕੁਜਾਹੇ॥ ਤਿਸਕੇਪਰ
ਫਲਿਤਕਮਲਕੇਨਲਾਹੇ॥
ਅਸਟਹਸਤੋਵਿਖੇਅਸਟ
ਆਯਾਹੇ॥ ਕੋਨਕੋਨ॥ ਆਯੁ
ਧਾਹੇ॥ ਸੀਖ॥ ਚਕ੍ਰ॥ ਬਾਦਾ॥ ਪਦਮ
ਮੁਸਲ॥ ਖਡਗ॥ ਧਨੁਖ॥ ਬਣ

ਅਕਿੰਸ॥ ਮੇਸਾਹਾਰਿ॥ ਕੁੰਦਨ
ਕੁੰਮਲਕੇਸ॥ ਈ॥ ਤਿਸਕਾਪੁ
ਕਾਸੇ॥ ਸੁਸਠਟਿਕਕੀਲਾ
ਈਪਰਮਸਾਧੇ॥ ਕੇਟਿਰਿਤਮਾ
ਕੀਜੈਸੀਕ੍ਰਾਂਤਗਣਿਧਾਰੇ॥
ਕੇਟਿਸੁਰਜਕ੍ਰਾਂਤਿਸਾਪੁਕਾਸੇ॥

ਕਹਿਣੀਫੁਮਾਕੀਜੇਸੀਸੀਤਲ
ਤਾਈਏ॥ ਕੁਜਾਵਿਖੇਬਹੁਟੇਏ
ਕਾਨੇਵਿਖੇਕੀਡਲੇਏ॥ ਅਰ
ਖਿਡੁਪਟਿਕਾਏ॥ ਕਹਿਵਿਖੇ
ਤੁਡਾਗੀਏ॥ ਰੁਰੇਜਗਾਵਰ
ਲਧਾਰੇਏ॥ ਸਤਮਜਗਾਵਿਖੇ

ਸਕਲ ਬਰਨੈ॥ ਤੇਤਾਯਗੁ
ਵਿਖੇਰਕਤ ਬਰਨੈ॥ ਦੁਪਰ
ਵਿਖੇਪੀਤ ਬਰਨੈ॥ ਕਲਜ
ਗਾਵਿਖੇਕ੍ਰਿਸਨ ਬਰਨੈ॥ ਸੰਖ
ਮਤੇਸਾਖਮੈ॥ ਨਿਰੀਕਾਰੈ॥
ਅਪ੍ਰਮੇਦੈ॥ ਵੇਮਰਜਾਦੈ॥

ਆਤਿਨਿਗਮਸੁਪੈਜੇਤੀਸਰੂਪ
ਤੇ॥ ਮੇਸਾਪੁਰਖਤਮਪੈ॥ ਅੰਰੁ
ਕੇਸਾਪੈ॥ ਜੇਗਮਗਵਿਗਮਨ
ਕਾਕਾਰਨਪੈ॥ ਕਿਸੀਵਸਤਕੀ
ਸਾਧਨਕਰਤਾਨਹੀ॥ ਨਦਮ
ਗਬਿਦਕੀਕਲਤੇਅਤੀਤੁਪੈ॥

ਅਸਾਪੁਰਖੇਤਮਕੋਜਨੇਸੇਵੇ
 ਵਕਾਵੇਤਾਹੈ॥ ਅਰਜਨੁਵਾਰ
 ਹੇਸੀਸ਼੍ਰੀਸਨਕੁਗਵਾਨਜੀ॥ ਅ
 ਵਿਸ਼ਵਸਤਵਿਖੇਕੁਵਾਨਉਪ
 ਜਤੀਨਾਹੀ॥ ਅਗਵਿਸਵਾਨਇ
 ਨਸਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਖਰਅਰੁਕੁ

ਮਸੇਵਰਨਾਚਿਹਨਤੋਗਹਿਤੋ
ਤੇਪ੍ਰਬੁਜੀਜੇਗੀਸ੍ਰਗਬਿਸਕ
ਧਮਾਨਕਰਤੀਤੇ **ਸ੍ਰਿਗਾਵਨ**
ਵਾਤ॥ ਤੇਅਰਜਨਜੇਗੀਸ੍ਰਗ
ਮਤਸਤ॥ ਓਨਕੀਕੋਸੀਸਮਧ
ਹੈ॥ ਸੋਬੁਧਮਕੋਨਿਰੀਤਰਪੁਰੁ

ਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਰਿਦੇਕਮਲੁ
 ਭੇਡੀਵਿਖੇਸੁਪੁਰਪੁਰਗਵਨ
 ਖੇ॥ ਜੇਇਸਮੀਤ੍ਰਕਉਰਚਰੇ
 ਸੇਮੁਕਤਿਤੇਈ॥ ਤੇਅਰਜਨ
 ਅਰਜਨਅਸਨਖੈਠੇਸਿਹਜ
 ਸਵਤੇਖਾਵਤੀਪੀਵਤੇ॥ ਸਮਸ

ਤੇ ਕਾਲੇ ਦਿਖੇ ਮੇਰਾ ਕੁਜਲ ਕਰੇ
ਹੈ॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀਜੇ ਗਵੀਜੁ ਗਾਤਿ
ਪਾਵੇ॥ ਅਬ ਗੀਤਾ ਸਾਰ ਕਾ ਸੀ
ਹਿ ਸਨ ਕੁ ਗਵਾਨ ਜੀ ਮਹਾਤੁ
ਮ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਯਹ ਜੇ
ਗੀਤਾ ਸਾਰ ਹੈ ਦਿਖ ਯਾਵੇ॥ ਅੰ

ਧਕਾਰਕੋਨਾਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਵਰ
 ਮਨਕੀਨਾਈਵਰਸਨਾਦਿਖਾ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਅਪਨੇਦਿਖੇਪਰਮਾਤਮਾ
 ਮਾਕਾਵਰਸਨਾਦਿਖਾਵੈ॥ ਅਰੁ
 ਇਸਗੀਤਾਸਾਰਦਿਖੇਕੁਹਮ
 ਗਿਆਨਹੈ॥ ਵੇਦੋਕਾਮਰਸਾਸ

ੳਕਾਨਿਹਰਾਤੇ॥ ਅਰਵੇਦੋਕ
ਅਹਥਪ੍ਰਗਾਟਕਰਤੇਤੇ॥ ਪ
ਪ੍ਰਕਾਨਾਸਕਰਤੇਤੇ॥ ਨਿਤੇਪ
ਨਤੇ॥ ਜੇਸਪਨਸੀਸਾਰਕਾਥ
ਹਮਾਤੇ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਸਕਰਤੇ
ਤੇ॥ ਜੇਇਸਰੀਤਾਸਾਰਕਾਮ

ਗਤਮਸੇਪਾਠਕਰੇ॥ ਅਥਵਾਸ੍
ਵਨਕਰੇ॥ ਸੇਪਰਮਪਦਕੇਪ੍ਰ
ਪਤਿਗੇਇ॥ ਅਸਟਾਰਸਪੁਰ
ਣਨਵਹੀਵਮਾਕਰਣ॥ ਰੁਥੇ
ਵੇਦ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ॥ ਅਠਾਰਪ
ਗਣ॥ ਸਬਦਮਾਸਦੇਵਜੀਨੇ

ੜੋਕਾਨਿਹਰਾਉ॥ ਅਰਫੇਦੋਕ
ਅਹਥਪ੍ਰਗਟਕਰਤੇਉ॥ ਪ
ਮੋਕਾਨਾਸਕਰਤੇਉ॥ ਪਿਤੋਪ
ਨਉ॥ ਜੇਸਪਨਾਸੀਸਾਰਕਾਥ
ਹਮਉ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਸਕਰਤੇ
ਉ॥ ਜੇਇਸਰੀਤਾਸਾਰਕਾਮ

ਤਾਤਮਸੇਪਾਠਕਰੇ॥ ਅਥਵਾਸ੍ਰ
ਵਨਕਰੇ॥ ਸੇਪਰਮਪਦਕੋਪ੍ਰ
ਪਤਿਤੋਇ॥ ਅਸਟਾਦਸਪੁਰ
ਟਨਵਹੀਵਮਾਕਰਣ॥ ਰਬੇ
ਵੇਦ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ॥ ਅਠਾਰਪੁ
ਰਾਣ॥ ਸਬਦਮਾਸਦੇਵਜੀਮੈ

ਮਥੇਰੈ॥ ਮਥਕਰਮਧਾਭਾਰ
ਤਕਾਲਾਹੈ॥ ਮਧਾਭਾਰਤਕੇ
ਮਥਿਕਰਸਾਤਸੇਸਤਸਲੇ
ਕੁਭਗਵਤਗੀਤਕਾਲਾਹੈ॥
ਕੁਭਗਵਤਗੀਤਕੇਮਥਕਰ
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਜੀਨੇਸਾਰਗੀ

ਤਾਕਾਏਹੈ॥ ਤਿਸਸਾਰਗੀਤ
ਕੇਅਰਜਨਕੇਮਖਾਗਬਿੰਦ
ਦਿਖੇਤੇਮਕੀਯਾਹੈ॥ ਪਾਪੇਕ
ਨਾਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਦਿਨਦਿਨਇ
ਸਕਾਪਾਠਕਰੇ॥ ਅਥਵਾਸ੍ਰੁ
ਲਕਰੇ॥ ਸ੍ਰੀਗੀਗਾਜੀਕੇਇ

ਨਨਕੀਯੇਕੁਪੁਨਿਹੋਈ॥੨॥
ਇਸਸਾਰਗੀਤਾਕੇਅਰਧਜ
ਲਾਇਖੋਇਸਨਨਕਰਕੇਪ
ਠਕਰੇ॥ਸੋਸੀਸਾਰਤੇਅੰਧਰੁ
ਪਤੇਮੁਕਤਹੋਈ॥ਸਾਸੇਤ੍ਰੰਸ
ਮਸਤੋਤੇਊਤਮਪੈ॥ਸਰਵਸ

ਨਸਕੀਦਾਤੀਪੇ॥ ਨਾਗਇਣ
 ਮਯੀਪੇ॥ ਸਰਵਸਾਸਤ੍ਰਮਯੀ
 ਗੀਤ॥ ਸਰਵਧਰਮਮਯੀਦ
 ਯਾ॥ ਸਰਵਤੀਰਥਮਯੀਗੀ
 ਗਾਸਰਵਦੇਵਮਯੋਗਰਿ॥
 ਜੋਕੇਈਇਸਸਾਰਗੀਤਾਕ

ਸਲੋਕ॥ ਅਧਾਸਲੋਕ॥ ਏਕ
ਚਰਣਅਧਾਚਰਣਪਾਠਕੋਰ
ਸੋਸਿਸਾਰਤੇ॥ ਅਧਿਕਪਤਿ॥ ਮ
ਕਤਹੋਈ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗੰਦਾਨਜੀਕੇ
ਬਚਨਹੈ॥ ਬਚਨਹੀਤੇ॥ ਗੀ
ਤਾਸਾਰਹੀਤਕੀਭੁਲਾਫਲ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੀ
 ਤਰੀਤ ਕੀ ਠਲ ॥ ਹੇ ਮਨੁ ਖੁਤ
 ਮਤਿ ਸਕੋ ਕਿਉ ਨ ਹੀ ਖਾਵਤੇ
 ਪਾਪ ਕਾ ਅਰੁ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਾ
 ਸਕਰ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਬਾਰੀ ਬਾਰ
 ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਭੁ ਲੀ ਕੁੰਤਿ ਸ

ਰਗੀਤਾਕਾਪਾਠਕੀਜੇ॥ਅਥ
ਵਾਸੁਵਲਕੀਜੇ॥ਕਮਲਨਭੁ
ਜਪੇ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭੁਗਵਤ
ਜੀਕੇਮਖਕਮਲਤੋਨਿਕਸੇ
ਪੈ॥ਸ੍ਰੀਮਖਵਾਕਪੈ॥ਗੀਗਾ
ਰੀਤਾਗਾਇਤੀਗਾਰਗਥਿ

੨॥ ਇਹ ਪਾਚੇ ਗਾਗਾ ਓਰ
ਫਕੇਰੇ ਸੇ ਪਨਰ ਪਿਜਨੇ ਮਨ
ਪਾਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਗੀਤ ਸਾਰ
ਕੋ ਕਰਨ ਨਾ ਜਾਨੇ॥ ਸੇ ਪਾਠ ਮ
ਝੁੰਗੀ ਕਰੇ॥ ਅਥਵਾ ਸੁਦਲ ਕਰੇ
ਸੇਵਿਸਨੁ ਲੋਕਾਵਿਦ ਮਾਨਜ

ਇਪ੍ਰਾਪਤਿਗੋਇ॥ ਇਸਤੇਬ
ਹੁੜਾਕਿਆਕੋ॥ ਆਇਤਿਸ੍ਰੀਸ
ਰਗੀਤੁ ਸਮਾਪਤਮਾ॥ ॥

॥ १५॥

